31995R1422

24.6.1995 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 141/12

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1422/95
z dnia 23 czerwca 1995 r.
ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu melasy w sektorze cukru i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 785/68

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1] zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1101/95 [2], w szczególności jego art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 4, art. 15a, art. 16 ust. 4 i art. 39,

a także mając na uwadze, co następuje:

w wyniku porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej zwanego dalej „porozumieniem", niektóre zasady wspólnotowe dotyczące przywozu w sektorze cukru muszą zostać dostosowane z dniem 1 lipca 1995 r., w szczególności w odniesieniu do melasy;

od czasu porozumienia wszystkie środki mające na celu ograniczenie przywozu produktów rolnych zostały przekształcone w cło w ramach Wspólnej Taryfy Celnej, zwane dalej „cłami taryfy celnej", dlatego zmienne opłaty przywozowe wprowadzone w ramach wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru muszą zostać zniesione; wymaga to ustanowienia specjalnych szczegółowych przepisów wykonawczych w celu zawieszenia ceł przywozowych oraz ustanowienia dodatkowych ceł przywozowych, zwanych dalej „dodatkowymi cłami", a także określenia ceny cif melasy z buraków i melasy z trzciny cukrowej;

pożądane jest, aby wprowadzenie tych zasad w życie, za których stosowanie odpowiedzialne są Państwa Członkowskie, było przeprowadzone w możliwie najbardziej scentralizowany sposób;

aby umożliwić jak najlepsze zarządzanie i niezbędną przejrzystość w odniesieniu do podmiotów działających na rynku melasy, należy po pierwsze zapewnić cotygodniowe określanie i ustalanie, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 785/68 z dnia 26 czerwca 1968 r. ustalającym jakość standardową oraz ustanawiającym szczegółowe zasady obliczania ceny CIF na melasę [3], cen CIF w odniesieniu do melasy, określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, zwanych dalej „cenami reprezentatywnymi", na rynku światowym melasy, a po drugie należy ustanowić dodatkowe cła zgodnie z odpowiednimi przepisami Porozumienia; w tych celach, uwzględniając jednocześnie niedobory produkcyjne we Wspólnocie, pożądane jest, aby zapewnić, w przypadku spełnienia warunków ustalonych w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, zawieszenie ceł przywozowych ze skutkiem natychmiastowym, za wyjątkiem sytuacji, w której podejmowana jest inna decyzja w związku z ryzykiem zakłócenia sytuacji na wspólnotowym rynku melasy wynikającym z tego zawieszenia;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1389/90 [4] ustanawia przepisy dotyczące zarządzania kontyngentem Wspólnoty o wysokości 600 000 ton melasy pochodzącej z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku lub krajów i terytoriów zamorskich, w obrębie których byłaby stosowana obniżona opłata w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty; z tych samych przedstawionych powyżej powodów należy przekształcić opłaty w cło przywozowe zachowując obowiązujące warunki zarządzania; uwzględniając że cło przywozowe na melasę od dnia 1 lipca 1995 r. będzie niższe niż opłata, która mogła być stosowana przed tą datą, należy ustalić dla wymienionego kontyngentu wysokość ceł przywozowych na poziomie zerowym, bez możliwości nakładania dodatkowych ceł na ten kontyngent;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1411/70 [5] i (EWG) 1389/90 powinno zostać uchylone z dniem 1 lipca 1995 r.;

tendencje istniejące w odniesieniu do przywozu melasy do Wspólnoty wykazują, że port w Amsterdamie stał się punktem granicznym; dlatego należy zmienić rozporządzenie (EWG) nr 785/68;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Dodatkowe cła określone w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 stosuje się w odniesieniu do melasy oznaczonej kodami CN 1703 10 00 i 1703 90 00.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia ceny reprezentatywne w odniesieniu do melasy na rynku światowym lub na rynku przywozowym Wspólnoty określone w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 oznaczają ceny CIF w odniesieniu do tych produktów, ustanowione i ustalone przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 785/68.

---

[1] Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.
[2] Dz.U. L 110 z 17.5.1995, str.1.
[3] Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str.12.
[4] Dz.U. L 133 z 24.5.1990, str. 41.
[5] Dz.U. L 156 z 17.7.1970, str. 29.

Ceny te są zazwyczaj ustalane co tydzień zgodnie z procedurą określoną w art. 41 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81. Stosowane są do chwili wejścia w życie nowych ustaleń.

3. Jeśli z powodu braku informacji na temat możliwości sprzedaży melasy z buraków, oznaczonej kodem CN 1703 90 00, Komisja nie jest w stanie ustalić na dany tydzień ceny reprezentatywnej tego typu melasy z buraków, stosowana jest w dalszym ciągu cena reprezentatywna dotychczas obowiązująca dla tego typu.

Jednakże taka cena reprezentatywna nie może obowiązywać dłużej niż przez 4 tygodnie. Po upływie tego okresu cena reprezentatywna melasy z buraków oznaczonej kodem CN 1703 90 00 zostanie ustalona na podstawie obowiązującej ceny reprezentatywnej melasy z trzciny cukrowej, oznaczonej kodem CN 1703 10 00 powiększonej o stawkę ryczałtową 0,30 ECU za 100 kilogramów, z uwzględnieniem ceny spustowej w odniesieniu do melasy z buraków.

Artykuł 2

W odniesieniu do 100 kilogramów melasy standardowej jakości, określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, cena spustowa określona w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 stanowi równowartość:

a) 7,90 ECU w odniesieniu do melasy oznaczonej kodem CN 1703 10 00;

b) 8,20 ECU w odniesieniu do melasy oznaczonej kodem CN 1703 90 00.

Artykuł 3

1. Wysokość dodatkowych ceł w odniesieniu do każdego z rodzajów melasy, określonych w art. 1 ust. 1 wynikających ze stosowania odpowiednich cen reprezentatywnych jest ustalana co tydzień jednocześnie z cenami reprezentatywnymi ustalonymi w ust. 2.

2. Jeżeli różnica między odpowiednią ceną spustową, określoną w art. 2, i ceną importową cif uwzględnianą przy ustanawianiu dodatkowego cła, zgodnie z art. 4:

a) jest równa lub niższa niż 10 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi zero;

b) wynosi powyżej 10 %, ale jest mniejsza lub równa 40 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 30 % kwoty powyżej 10 %;

c) wynosi powyżej 40 %, ale jest mniejsza lub równa 60 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 50 % kwoty powyżej 40 %, do której dodawane jest dodatkowe cło określone w lit. b);

d) wynosi powyżej 60 %, ale jest mniejsza lub równa 75 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 70 % kwoty powyżej 60 %, do której dodawane jest dodatkowe cło określone w lit. b) i c);

e) wynosi powyżej 75 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 90 % kwoty powyżej 75 %, do której dodawane jest dodatkowe cło określone w lit. b), c) i d).

Artykuł 4

1. W razie braku zgłoszenia, określonego w ust. 2, lub w przypadku gdy cena importowa cif danej przesyłki, określonej w ust. 2 jest mniejsza niż odpowiednia cena reprezentatywna ustalona przez Komisję, cena importowa cif tej przesyłki, jaka powinna być uwzględniona przy nakładaniu dodatkowego cła, jest ceną reprezentatywną określoną w art. 1 ust. 2 lub 3.

2. Importer, na wniosek przedłożony właściwym władzom importującego Państwa Członkowskiego w momencie zatwierdzania zgłoszenia przywozowego, może uzyskać w celu ustanowienia dodatkowego cła, cenę importową cif danej przesyłki, przeliczoną na cenę melasy o jakości standardowej zdefiniowanej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, stosowaną w celu ustalenia dodatkowego cła, gdy wymieniona powyżej cena CIF jest wyższa niż obowiązująca cena reprezentatywna, określona w art. 1 ust. 2 lub 3.

Cena importowa cif danej przesyłki jest przeliczana na cenę melasy odpowiadającej jakości standardowej przez dostosowanie zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

W takich przypadkach cena importowa cif danej przesyłki w celu ustalenia dodatkowego cła, obowiązuje pod warunkiem, że zainteresowana strona przedstawi właściwym władzom importującego Państwa Członkowskiego przynajmniej następujące dowody:

— umowę zakupu lub równoważny dowód,

— umowę ubezpieczenia,

— fakturę,

— umowę przewozu (gdzie to stosowne),

— świadectwo pochodzenia,

— konosament, w przypadku transportu morskiego,

w ciągu trzydziestu dni od daty zatwierdzenia zgłoszenia przywozowego.

Dane Państwo Członkowskie może zażądać wszelkich innych informacji lub dokumentów dla potwierdzenia wniosku.

Z chwilą złożenia wniosku stosuje się wspomniane dodatkowe cło w wysokości ustalonej przez Komisję.

Jednak różnica między odpowiednim dodatkowym cłem ustalonym przez Komisję i dodatkowym cłem ustanowionym na podstawie ceny importowej cif danej przesyłki powoduje, na wniosek zainteresowanej strony, złożenie przez nią zabezpieczenia zgodnie z art. 248 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 [1].

Zabezpieczenie jest zwracane z chwilą, gdy właściwe władze importującego Państwa Członkowskiego zatwierdzą wniosek na podstawie dowodów dostarczonych przez zainteresowaną stronę.

Właściwe władze Państwa Członkowskiego odrzucają wniosek, jeżeli uznają, że przedstawione dowody go nie uzasadniają.

Jeżeli władze odrzucą wniosek, zabezpieczenie zostaje zatrzymane.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję co tydzień, w odniesieniu do poprzedniego tygodnia, o wielkości przywozu wynikającej z przyjętych wniosków, określonych w ust. 2, z wyszczególnieniem odpowiednich ilości produktów i ceł.

Artykuł 5

Jeżeli cena reprezentatywna, określona w art. 1 ust. 2 plus cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy z trzciny cukrowej oznaczonej kodem CN 1703 10 00 lub w odniesieniu do melasy z buraków cukrowych oznaczonej kodem CN 1703 90 00, dla danego produktu łącznie przekraczają wysokość ceny, która została użyta za podstawę w danym roku obrotowym do określenia przychodu ze sprzedaży melasy zgodnie z przepisami art. 14 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, wówczas cła przywozowe są zawieszane i zastępowane kwotą stanowiącą różnicę ustaloną przez Komisję. Kwota ta jest ustalana jednocześnie z cenami reprezentatywnymi określonymi w art. 1 ust. 2.

Jeżeli jednak istnieje ryzyko, że zawieszenie ceł przywozowych może być niekorzystne dla wspólnotowego rynku melasy, można ustanowić przepis dotyczący niestosowania zawieszenia przez szczególny okres czasu zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 6

1. Cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy z trzciny cukrowej oznaczonej kodem CN 1703 10 00 lub w odniesieniu do melasy z buraków oznaczonej kodem CN 1703 90 00 pochodzących z państw AKP, zostaje zredukowane do zera, do wysokości kontyngentu 600 000 ton na rok obrotowy.

2. Do celów niniejszego artykułu pojęcie „produkt pochodzący" i metody współpracy administracyjnej są określone w protokole nr 1 stanowiącym Załącznik do Czwartej Konwencji AKP-EWG z Lomé.

3. W celu uzyskania świadczenia preferencyjnego importer przedłoży właściwym władzom importującego Państwa Członkowskiego deklarację wprowadzenia do swobodnego obrotu wraz z wnioskiem o przyznanie świadczenia w odniesieniu do produktu objętego niniejszym rozporządzeniem. Jeśli deklaracja zostanie przyjęta przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, władze te zawiadomią Komisję o wnioskach dotyczących ciągnienia z danego kontyngentu.

4. Wnioski o ciągnienie oznaczone datą przyjęcia deklaracji o wprowadzeniu do swobodnego obrotu są bezzwłocznie przekazywane Komisji.

5. Ciągnienia są przyznawane przez Komisję na podstawie daty przyjęcia deklaracji o wprowadzeniu do swobodnego obrotu przez właściwe władze importującego Państwa Członkowskiego w zakresie dopuszczalnym w ramach dostępnego salda.

Wszelkie ciągnienia niewykorzystane są, tak szybko jak to możliwe, zwracane do kontyngentu przyznanego na dany rok obrotowy.

W przypadkach, gdy ilości przedstawione we wnioskach przekraczają dostępne saldo kontyngentu, przydziały przyznawane są na bazie *pro rata* w odniesieniu do wniosków. Komisja informuje Państwa Członkowskie tak szybko jak to możliwe o przeprowadzonych ciągnieniach.

6. Każde Państwo Członkowskie gwarantuje importerom danego produktu równy i stały dostęp do kontyngentu w zakresie określonym pozostałą wielkością kontyngentu.

Artykuł 7

W art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, wyraz „Rotterdam" zastępuje się wyrazem „Amsterdam".

Artykuł 8

Rozporządzenia (EWG) nr 1411/70 i (EWG) nr 1389/90 tracą moc.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1995 r.

[1] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji